

ISRAEL ER IKKE FORKASTET AV GUD

Av pastor i Pinsebevegelsen, Terje Berg

Det profetiske ord er et spennende tema og interessant å fordype seg i (2 Pet 1,19-21). Men som Peter sier i det tilviste bibelverset, «ikke noe profetord i Skriften er gitt til egen tydning». Vi må be om Åndens lys over skriftene. I Pinsebevegelsens testamente etterlot pionerene en betydelig arv – den genuine interessen for det profetiske ord, Israels folk og land og de tegn som skal vise seg i endetiden.

Jesus var ganske streng med fariseerne da han speilet dem i Ordet og tegnene: «Himmelens utseende vet dere å tyde, men tidenes tegn kan dere ikke tyde» (Matt 16,3)!

Kan vi tyde tidenes tegn? Jeg vokste opp i en klassisk pinsemenighet på 1960-tallet, og jeg husker med glede bibelhelger med fokus på det profetiske ord. Forkynnere som Erling Strøm, Sverre Kornmo, Hans Svartdahl, Oddvar Nilsen med flere – og min egen forstander Magne Tangen – åpenbarte skriftene for oss, ved Åndens inspirasjon. Jeg takker Gud for den rike forkynnelsen jeg vokste opp med.

Mitt inntrykk er at dette har Pinsebevegelsen ikke helt tatt vare på, dessverre. Uvitenheten er stor blant pinseungdommen, og blir de ikke ført inn i skriftene med tanke på Israel og det profetiske ord og endetidstegnene, vil de politiske strømningene, som ofte er motsatt av hva Skriften sier, få stor innflytelse. Det er allerede merkbart.

Derfor er det bra når jeg ser i dagens Korsets Seier (19.mars) at pinseforkynner og førstelærer ved Høyskolen for ledelse og teologi, Øyvind Gaarder Andersen, er svært tydelig med tanke på Israels plass i det profetiske ord og i det hele tatt det som vedrører endetiden, og det bibelsynet pinsemenighetene har stått

for. Han kaller artikkelen «Hvordan forholder vi oss til Israel i 2021?» I nevnte artikkel er han tydelig, ikke bare med tanke på at israelsfolket er utvalgt av Gud, men at landløftene til Abraham, Isak og Jakobs etterkommere, som er gjentatt gang på gang i Skriften, står ved lag.

Fint å se en av våre yngre forkynnere (37 år) understreke Israels plass i Guds frelsesplan, og Israels folk og land som et profetisk tegn i vår tid, Maria Torgussen Helgerud. Dette har hun nylig skrevet om i Korsets Seier og fortalt som gjest i det populære tv-programmet «Bergen by night» på Visjon Norge, som ledes av Linn Myhr og Bjarte Ystebø. Jeg håper dette er en trend som vil bre om seg. Helgerud var frimodig og gikk klart i rette med den falske erstatningsteologien, som lærer at kirken har overtatt Israels plass.

Da er det betimelig å stille spørsmålet - har Gud forkastet Israel? Er Israels tid ute? Hadde Israel sin tid, kun slik som det står om i loven og profetene, at «Loven og profetene hadde sin tid inntil Johannes» (Luk 16,16). Nei, nei! Vi lar apostelen Paulus svare, og svaret henter vi fra det innskuddet i Romerbrevet (tre kapitler) hvor han taler tydelig om Israels folk, jødene. «Jeg sier altså: Har da Gud forkastet sitt folk? Langt derifra! - Gud har ikke forkastet sitt folk, som han forut kjente» (Rom 11,1-2).

Dette kan ses i sammenheng med det spørsmål som ble stilt av apostlene den dagen Jesus dro hjem til sin far. Han talte om pinsedagen og profeterte at «dere skal bli døpt med Den Hellige Ånd ikke mange dager heretter» (Apg 1,5). Spørsmålet var da slik: «Herre, er det på den tiden du vil gjenreise riket for Israel» (Apg 1,6)? Et meget betimelig spørsmål. Nå var Messias' virketid over, og riket var jo ikke reist! Jesus hadde lært dem å be, «komme ditt rike» (Matt 6,10). Men de hadde ennå ikke fått bønnesvar med tanke på Israels gjenreisning, slik profetene skildrer i Det gamle testamente.

Dersom kirken hadde overtatt løftene til Israel, hadde Jesus helt sikkert ved dette tiffelle benyttet anledningen til å si ifra, men det motsatte skjer! Han bekrefter «tider eller timer som Faderen har fastsatt av sin egen makt» (Apg 1,7). Altså, Gud har fastsatt en tid for Israels gjenreisning i henhold til det profetiske ord. Dette kommer enda klarere fram i Peters preken etter helbredelsesunderet som skjedde med den lamme mannen ved «Den fagre tempeldør» (Apg 3,10). Han talte om at Gud «forut forkynte ved alle profetenes munn at hans Messias skulle lide» (3,18). Deretter skulle det «komme tider med fornyelse og trøst fra Herrens åsyn» før han kunne «sende den Messias som forut er utkåret for dere (jødene)» (3,20).

Så kommer det oppsiktsvekkende, det sterke, det klare utsagnet i Peters preken: «ham (Messias) som himmelen skal huse inntil de tider da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om ved sine hellige profetens munn fra eldgamle dager av» (3,21). Forskjellige aspekter ved dette løftet er framholdt mange steder i Det gamle testamente, og Peter fortsetter sin profetiske tirade: «Alle profetene fra Samuel av og senere, så mange som har talt, har også forkynt om disse dager» (3,24). Jeg gjorde faktisk en gjennomgang av «alle profetene fra Samuel av» - det vil si til og med Malaki, og fant at dette faktisk er tiffelle, selvfølgelig ingen overraskelse når Bibelen sier det! Skriften tåler å bli etterprøvd, det er Guds sanne og rettferdige ord!

Israel, som var uten land i 1878 år (70 – 1948) har fått landet sitt igjen i vår tid, etter annen verdenskrig. Tegnet er uimotsigelig!

På apostelmøtet i Jerusalem kom Guds Ånd over Jakob og han sier: «Brødre, hør på meg» (Apg 15,13)! Han setter frelsen for hedningene inn som et profetisk tegn, som historien også kan bekrefte, at «Deretter vil jeg vende tilbake og igjen bygge opp Davids falne hytte. Det nedbrutte av den vil jeg igjen bygge opp,

og jeg vil gjenreise den» (15,16). Dette er jo fantastisk, men han slutter ikke med dette. Så peker han på det som skal skje etter denne profetiske gjenreisningen. Dette er «for at resten av menneskene skal søke Herren, ja, alle hedningefolkene som mitt navn er blitt nevnt over. Så sier Herren, han som gjør dette som han har visst fra evighet av» (15,17). Enormt sterke ord, hjertet banker i meg, det er Åndens liv der inne – min ånd fryder seg i Gud (Luk 1,47) når jeg arbeider med hans ord og ser hvordan Ånden våker over profetiene, så alle kan oppfylles når tiden er inne, slik Gud har bestemt.

Nå bærer det raskt inn i apokalypsen – Johannes' åpenbaring og fullførelsen og oppfyllelsen av det profetiske ord (Åp 1,1-3). Men vær sikker – når det gjelder Israel. Det er profetordet Jakob referer til, og han sier: «Og med dette stemmer profetenes ord overens, som det står skrevet» (15,16). Og hva sier profeten Amos, som han henviser til, med tanke på gjenopprettelsen av Israel? Jo, disse enorme ordene: «På den dagen vil jeg reise opp igjen Davids falne hytte – Jeg vil bygge den opp som i gamle dager . – Og jeg vil gjøre ende på mitt folk Israels fangenskap. De skal bygge opp igjen de ødelagte byene og bo der og plante vingårder og drikke deres vin, og de skal dyrke opp hager og ete deres frukt. Jeg vil plante dem i deres land, og de skal aldri mer bli rykket opp av sitt land, det som jeg har gitt dem, sier Herren din Gud» (Am 9,11-15).

Ser du hvordan profetiene stemmer overens med Guds plan og vår tid? Fantastisk, vil jeg si.

Og til slutt, så det er klart. Dette er Guds vei med Israel og hedningene inntil det fullkomne kommer, og det er uttrykt i paktens Gud gjorde med Abram: «Og i deg skal alle jordens slekter velsignes» (1 Mos 12,3).

